

Колумна на Слободан Томиќ ЛИМБО ЗОНА: ОТПИШАНИ ОД ИСТОКОТ, НЕЗАПИШАНИ ОД ЗАПАДОТ

Секоја земја членка на НАТО, вклучувајќи ја и Македонија, мора да ги почитува правилата на играта. Бараше баба да ја фатат на оро за грош, сега оро то ја турка бабата, ни за десет гроша не ја пуштаат.

Епа, ќе си ги најде парите Владата и ќе си ги плати... И ќе си остане во тоа друштво... Тоа веќе е апсолвирано и понатаму нема. Вредеше ли да се “вароса куката” Македонија, без притоа да се подзамисли дали сигурно ќе дојде до “свадбата” или сватовите ќе бараат уште мираз за да ја земат невестата?

И би “варосувањето” или смената на името на државата Македонија во држава Северна Македонија. Ама не било токму така, сменете го името и оп, веднаш сте во ЕУ внатре. Французите се во дилема, како што се и Холанѓаните, дури и Белгијанците за датум за почеток на преговори со ЕУ.

Со еден збор, тоа 30. столче што ни го ветуваше Столтенберг, треба добро да се “загрее“, а потоа задникот на министерката или на премиерот на него да седне...

Со работа и труд, реформи ... реформи и само реформи ... Пред се, да се реформира целосно духот сопствен, а потоа се по ред ... Тоа значи, да се тргнат од ловот на вештерки и останување во коалиција по секоја цена со уценувачи кои воопшто немаат ни грам капацитет од реформи и знаење како да се спроведуваат или имплементираат истите ... Понатаму, кога се влегува во некоја зделка, договор, соработка или алијанса, по секоја цена треба да се почитуваат правилата или кодексот на играта ... Киријата или “столчето“ се плаќа секоја година ... За Македонија, годишната кирија за одбраното друштво чини 200 милиони евра. Како и од каде, тоа е наша обврска, наше гајле ... Ќе се качи акцизата или ќе се оданочат граѓаните и ќе се соберат парите за киријата.

Во секој случај, убаво е да бидеш дел од безбедносниот систем, но дали се запрашавме, можеше ли и поинаку? Вака, со наш камен, по наша глава ... Прашњето гласи: Имаа ли нешто в глава политичарите наши за Македонија во изминатите 28. години, или имаа само за нив како да дојдат, да дрпнат и на крај да здувнат. Се’ на се’, тие секогаш се заштитени сверки, и ништо нема да им фали ... Велат тоа било центламенски договор, ти мене не, јас тебе нема да те апсам и волкот сит и џебот полн ...

Неодамна абер стигна и од Москва, дека се согласиле за името наше ново. Е, па, баравме и добивме. Но, никако не можам да сватам, зошто толку сечење на вени, корнење на коси, зошто грб кон пријателска земја?

Нели народи сме исти, се молиме по исти канони, им се обраќаме на исти светци, се причествуваме на исти празници ... Патем, кој ја подели Македонија 1913 со Букурешкиот договор? Па, ќе додадам, ако социјалистот Ципрас оди на поклонение кај железниот човек и простум стои, не можеше “желесниот“ да му шепне два три збора за нас и нашата држава Македонија, да го потсети како и пред една година, дека писменоста доаѓа токму од овие простори ...

Од друга страна и Западот на големо со фанфари најави дека без задршка ќе ни го даде резервираното столче во НАТО, без да додаде и потсети, дека не оди токму така работата со “варосувањето“, дека треба пред се реформи ... И, така се случи оваа лимбо зона: Од Истокот отпишани, од Западот незапишани ...

Уште нешто не можам, а да не спомнам. Најпарадоксалното, најнепринципиелното, најштетното што го сторивме за нас и за нашата Македонија. Имено, Македонија е геополитички мошне важен простор за светската политика и дипломатијата воопшто. Тоа е факт. Македонија е важна кота на сите геополитички мапи. Изгубивме копас од сопствените раце и умови, гледајќи кој како се однесува со нас. Имено, не си ја почитувавме положбата во геополитичките и античките мапи ... Знае ли некој од вас како воопшто се викаше овој дел од античката Македонија? Токму така, нашата Македонија била Горна Македонија во старо време. Тоа и Метју Нимиц лично во интервјуто од 2016 ми го потврди, кога го прашав кое име би го предложиле ... Тој едноставно рече, Горна Македонија ... Значи самиот Нимиц потврди и на свој начин помогна да си ја запазиме автентичноста на нашето постоење. Но, сигурно некому не одговараше сето тоа и ја прифати Северна Македонија, а знаеме со што се врзува оваа име и овој предлог? Кога би го задржиле фактот Горна Македонија, тогаш никој немаше право да ти го шкртне правото да се нарекуваш Македонец, а не национален. Цел свет ова го знае, само не ние Македонците! Тогаш ќе бевме во ситуација на најдостоинствен начин да аплицираме каде и да сакаме, без да се сраиме и омаловажуваме, без да внимаваме како ќе се изјаснуваме за нашиот јазик, нашиот идентитет, нашиот код ... со еден збор не ќе бевме новородени ... Како што кажав цел свет го знае кодот македонски, само ние самите не од незнаење, неинформираност и едноставно од незаинтересираност си го избришавме биолошкиот код од Бога даден.

Отсуството на националната стратегија по сите основи и прашања соодадоа ваков галиматијас во главите на секој. Останвме без решение за излез од ќорсокакот.

Најпрвин со носењето на одлуката за независност на Републиката во 1991 не си ја обележавме достоинствено сопствената територија, ниту со еден симбол, мислам знаме. Каде и да одите денеска насекаде со гордост ќе го видите знамето на државата во која престојувате, освен во Република Македонија се' до 2006 година. Сепак, се случи тоа ... оти кога не е обележена територијата со национални симбили таа е дива градба и секој ќе си прави што сака со платформи, до небодери ... Отсуството на национална стратегија создаде мафијата да си има своја држава, и покрај познатата секоја држава има своја мафија. Во Македонија мафијата си има своја држава.

Отсуството на национална стратегија е резултатот од недефинираност за сопствена татковина. Ние, имавме политичари кои само со задниците беа во Македонија, а со срцето и душата, кој во Софија, кој во Приштина и Тирана, кој во Белград, некои и во Атина, но тие во главно дефинирани за хотели, хациенди, сговор компании, лог бизниси. Се', само не желба за сопствена држава и нејзина целосна независност. Ден денеска

таа дијагноза е присутна, дали е реакција од некое проклетство или некоја клетва?!

Отсуството за национална стратегија, напредок и просперитет создаде полесен пристап кон сценариото на модификација или бришење на биолошкиот македонски код. Едоставно, дрчноста за власт и убави дебел и мрсни конта во светски банки, дефинира многу новокомпонирани “бизнесмени” спонзорирани од силни мецени кои во старт потпишаа “договор за соработка” за извршување на улогата “марионета”.

Се’ на се’, отсуството на национална стратегија нема напредок. Исто е и со едно семејство. Кога секој член од семејството трга на своја страна со свое кесе, и не го засега за домашниот буџет, тогаш ништо од таа кука, од тој дом, од тоа домаќинство, нели?

Понатаму, кога го ставаш под нозе националниот интерес и стратегија и си подготвен се’ да сториш на штета на “куката” или домот, во случајот со државата подготвен си и за некоја “напојница од стотина милиони евра”, или место во политиката, или да бидам искрен и за помизерна понуда, патување во странство, објавување на книга или “апартмани” на Егејот или Женевско езеро и слични дестинации, тогаш си подготвен не само државата туку и сопствените деца и татковина.

Со еден збор, влегувате во миксер и ве прават тесто. Потоа ве токмат во кукла со која си играл додека не ве фрлат повторно во печка.

Клиентелизмот, збор многу често употребуван како и претходно антиквизацијата, ја дефинираа сегашната слика на новокомпонираната држава Северна Македонија ..

На крајот на денот и на крајот од мисијата, останува да се запрашате, која е вашата мисија на овој свет? Каков ќе биде нашиот третман кога едноставно на наједноставен начин самите си ја дефиниравме сопствената слика и живот?

Кога веќе влеговме во НАТО нема друга алтернатива, туку да ги следиме посланите од нас, бидејќи алтернативи нема ... Еднаш да извлечеме заклучок и суд, а тоа е

достоинството можеме да си го повратиме единствено доколку бидеме единствени и мудри во играта која ни беше наметната од марионетите и кукларите, оти еден ден ќе им помине и ним силата на присила. Има и такви, кои не се по секоја цена ќе ги подредат работите како што треба, но дотогаш да покажеме единство и човекољубие меѓу нас самите, во спротивно и натаму ќе бидеме од Истокот отпишани, а од Запад незапишани. Или ќе си се самоуништиме во таканаречена лимбо зона.

Пишува За СВЕСТ.Мк – Слободан ТОМИЌ